

Om landinspektørs fremsættelse af beskyldning mod advokat og om landinspektørs ordvalg og udvist adfærd overfor grundejere.

I forbindelse med opmåling til en udstykning konstaterede Landinspektørkontoret ved landinspektør L og landinspektør M, at der mod naboejendommene ikke var overensstemmelse mellem matriklens oplysninger om skellenes beliggenhed og de faktiske forhold på stedet. Landinspektørkontoret kontaktede derfor naboejerne med henblik på en berigtigelse af skellene og i den forbindelse underskrev naboejerne erklæringer, som bemyndigede Landinspektørkontoret til at gennemføre berigtigelserne. En tvist om vejadgang medførte, at udstykningen - og dermed også ejendomsberigtigelserne - blev sat i bero, hvilket skete med parternes accept. Da der imidlertid alligevel ikke var enighed om skellenes placering, rekvirerede klageren, advokat A på vegne af naboejerne landinspektør N til at afholde en skelforretning, bl.a. fordi naboejerne mente, at Landinspektørkontoret havde flyttet på de aftalte skel. Under skelforretningen blev der indgået forlig om skellene, men da det ikke var muligt at indgå forlig om fordelingen af omkostningerne ved skelforretningen, blev dette spørgsmål indbragt for hegnssynet.

Efter afholdelsen af skelforretningen førte landinspektør M en mail-korrespondance med landinspektør N, som havde afholdt skelforretningen. Landinspektør M fremsatte her beskyldninger mod advokat A om, at denne under sagen havde udtalt sig løgnagtigt. Landinspektørnævnet fandt, at landinspektør M ikke havde haft grundlag for fremsætte denne beskyldning mod advokat A, og at landinspektør M herved havde udvist en adfærd, der ikke stemte med god landinspektørskik. Herfor blev landinspektør M tildelt en advarsel.

Under mødet i hegnssynet opstod en noget anspændt stemning, og landinspektør L blev så fornærmet og irriteret over, at han gentagne gange blev afbrudt af de tilstedeværende grundejere, at han gav udtryk for sine frustrationer. Nævnet fandt dog ikke anledning til at fastslå, at alene landinspektør L bar ansvaret for den anspændte stemning, og nævnet fandt derfor ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at landinspektør L under hegnssynsforretningen anvendte et ordvalg eller udviste en adfærd, der under de foreliggende omstændigheder kunne anses for at stride mod god landinspektørskik. Landinspektør L blev derfor frifundet.

I Landinspektørnævnets sag nr. 311-00044: Advokat A klager over landinspektør L og landinspektør M, begge Landinspektørkontoret, afsagde nævnet den 3. juni 2010 følgende

KENDELSE:

I brev af 7. december 2009 har advokat A klaget over landinspektør L og landinspektør M. Klagen omhandler

1) om landinspektør L har handlet i overensstemmelse med landinspektørlovens bestemmelser om habilitet ved at forsøge at indgå

forlig om skels beliggenhed samtidig med gennemførelsen af en udstykning af en ejendom, og

2) om landinspektør L og landinspektør M har handlet i strid med god landinspektørskik ved i forlængelse af en skelforretning at have fremsat beskyldninger mod den landinspektør, som afholdt skelforretningen, og mod advokat A selv.

På baggrund af de foreliggende oplysninger i sagen kan omstændighederne for klagen i store træk beskrives således (Landinspektørnævnets sammenskrivning):

I 2005 blev Landinspektørkontoret,, rekvireret til at foretage en udstykning af matr.nr. 4f Landinspektørkontoret ansøgte om principiel tilladelse til udstykningen, hvilket Kommune meddelte ved brev af 6. marts 2006. I forbindelse med opmålingen af skellene omkring matr.nr 4f konstaterede Landinspektørkontoret en uoverensstemmelse mod naboejendommene matr.nre. 20, 21a og 21b smst. Landinspektørkontoret kontaktede derfor i april 2006 naboejerne med henblik på berigtigelse af skellene, og i den forbindelse underskrev naboejerne erklæringer, som bemyndigede Landinspektørkontoret til at gennemføre berigtigelserne.

En tvist om, hvorvidt en tinglyst deklaration fra 1899 om en vej beliggende over matr.nr. 2h kunne tjene som adgang for kørende færdsel til den nye ejendom, som var under udstykning fra matr.nr. 4f, førte til, at ejerne af 5 naboejendomme (matr.nre. 2h, 2hi, 21a, 21b og 4bn) indstævnedes Kommune for Retten i med påstand om, at der meddeltes afslag på udstykningen af matr.nr. 4f, da bl.a. kravet om vejadgang efter grundejernes opfattelse ikke var opfyldt. Det var advokat A, som førte sagen for grundejerne. Tvisten om vejadgang blev afsluttet ved Landsrets dom af 2. november 2007, hvor det blev afgjort, at den omhandlede deklaration ikke giver adgang for kørende færdsel. Landinspektørkontoret bad i november 2007 Kommune om at ekspropriere adgang for kørende færdsel til den nye ejendom, men efter flere høringsrunder afviste kommunen den 5. november 2009 at foretage en sådan ekspropriation.

Mens tvisten om vejadgangen verserede, satte Landinspektørkontoret udstykningssagen i bero, hvilket skete efter samråd med Kort- og Matrikelstyrelsen og med accept fra Landinspektørkontorets rekvirent og de berørte naboejere. I marts 2008 afholdt Landinspektørkontoret et møde med naboejerne, hvor der med en mindre justering igen blev opnået enighed om de tidligere fastlagte skel. Da der tilsyneladende alligevel ikke var enighed om skellenes placering, og fordi flere af skelmærkerne var forsvundet, rekvirerede advokat A den 25. marts 2009 Landinspektørerne, til at afholde en skelforretning. Under skelforretningen, som blev afholdt den 23. juni 2009 og ledet af

landinspektør N, blev der indgået et forlig om skellene, der med enkelte afvigelser svarede til skellene fastlagt af Landinspektørkontoret. Under skelforretningen deltog landinspektør M som rådgiver for ejeren af matr.nr. 4f, mens advokat A bistod naboejerne. Forliget fra skelforretningen omfattede imidlertid ikke omkostningsfordelingen, og spørgsmål blev den 19. oktober 2009 indbragt for hegnssynet af advokat A. I overensstemmelse med § 4, stk. 2, i bekendtgørelse om skelforretninger sendte landinspektør N den 2. september 2009 en redegørelse for skelforretningen til hegnssynets brug. Den 3. september 2009 sendte landinspektør N en supplerende redegørelse om fordeling af omkostningerne til advokat A. Under mødet i hegnssynet den 12. november 2009 deltog landinspektør L som rådgiver for ejeren af matr.nr. 4f, mens advokat A atter bistod naboejerne.

Den 22. september 2009 besluttede Kommune, at den endelige udstykningstilladelse ikke skulle tilbagekaldes, og den 22. oktober 2009 blev udstykningen registreret i matriklen.

Den nye ejendom, matr.nr. 4br, er således udstykket med adgang for gående færdsel ad vejen over matr.nr. 2h.

Til sagens omstændigheder hører også, at landinspektør L den 16. november 2009 klagede til Advokatnævnet over advokat A med den påstand, at advokaten mod bedre vidende fremsatte usande påstande over for Kommune og Kort- og Matrikelstyrelsen. Advokatnævnet har den 16. marts 2010 afvist landinspektørens klage herom. Advokat A blev imidlertid tildelt en irettesættelse for at true med klage til Landinspektørnævnet og politianmeldelser, hvis landinspektør L ikke trak sin klage til Advokatnævnet tilbage.

I et brev af 23. december 2009 meddelte Landinspektørnævnet advokat A, at nævnet ikke har beføjelse til at behandle klagepunktet om inhabilitet og oplyste, at det er miljøministeren ved Kort- og Matrikelstyrelsen, der i tvivlstilfælde afgør, om habilitetsbestemmelserne i § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om landinspektørvirksomhed er til hinder for, at landinspektøren udfører et matrikulært arbejde. Under mødet i Landinspektørnævnet den 6. maj 2010 valgte advokat A herefter at trække klagepunktet tilbage.

I brevet af 7. december 2009 har advokat A uddybet sin klage. Der står bl.a.:

” Klage over landinspektør L og landinspektør M

Jeg skal anmode Landinspektørnævnet om at vurdere, hvorvidt ovennævnte har handlet i overensstemmelse med de regler, der gælder for landinspektørvirksomhed.

....

Videre drejer det sig om, hvorvidt begge har overtrådt landinspektørlovens § 7 ved i forlængelse af en afholdt skelforretning og overfor hegnssynet at have foretaget beskyldninger dels mod den landinspektør, der forestod skelforretningen, dels mod undertegnede, der enten er – eller grænser til at være injurier.

....

Indklagede L beskyldte under hegnssynsforretningen alle for at lyve – til højlydte protester fra naboerne – men uden at han nærmere kunne redegøre for, hvorfor der ikke var svaret på skrivelserne ... eller hvorfor den uafhængige landinspektør, der medvirkede til skelforretningen, havde konstateret ”ekstra” skelpæle sat af folk fra indklagedes kontor,

....

I forbindelse med hegnssynets afslutning af sagens omkostninger fremsendtes der fra indklagede M den 11. november i år en e-mail til bl.a. hegnssynsformanden, hvori der fremsættes en række beskyldninger, herunder mod undertegnede for at ”have fremsat løgnagtige påstande” og for at ”tale mod bedre vidende”.

....

Beskyldningerne blev gentaget ordret adskillige gange af landinspektør L under hegnssynsforretningen den 12. november 2009.

Jeg er opmærksom på, at den af de indklagede anlagte tone næppe adskiller sig markant fra, hvad der sædvanligvis fremføres under hegnssynsforretninger mellem naboer, men beskyldningerne og sprogbroen går efter min overbevisning langt, langt ud over, hvad der var fornødent for at varetage de indklagedes klients interesser, og jeg finder beskyldningerne stærkt injurierende.

På egne vegne skal jeg derfor anmode Landinspektørnævnet om at vurdere, hvorvidt de indklagedes adfærd er stemmende med landinspektørlovens § 7 og den professionalisme, der må forventes af en landinspektør.

Det bør i den forbindelse indgå som en skærpende omstændighed, at beskyldningerne er fremsat overfor en offentlig myndighed – Hegnssynet – og at beskyldningerne kun i begrænset omfang er relateret til den konkrete skelsag.

....”

Den nævnte mail af 11. november 2009 fra landinspektør M er sendt til landinspektør N, som gennemførte skelforretningen. Mailen er desuden som kopi sendt til bl.a. formanden for Hegnssynet og advokat A. I mailen er bl.a. anført følgende:

”I traditionelle skelforretningssager vil jeg normalt ikke kommentere på hverken hændelsesforløbet eller de aktuelle dokumenter. I dette tilfælde føler jeg dog, at jeg bør gøre en undtagelse.

Jeg finder det meget beklageligt, at der i referatet ikke redegøres for min gennemgang af forløbet – specielt det forhold, at vi allerede forinden under møde med landinspektør L og O (fra dit eget firma) samt alle de implicerede naboer, fastlagde ejendomsgrænsen og det nye skel. Af referatet fra dette møde, som dine rekvirenter selv skrev, fremgår det entydigt, at de har accepteret den skellinie, som blev aftalt på mødet. Baggrunden for, at berigtigelsen ikke med det samme blev registreret i KMS var, at vi ville indsende den sammen med udstyknings sagen og dermed spare den del omkostninger. At i særdeleshed advokat A efterfølgende har gjort alt tænkeligt for at forsinke udstyknings sagen, herunder med direkte løgnagtige påstande overfor såvel kommunen som Kort- og Matrikelstyrelsen, har jo ikke ligefrem fremmet processen.

....

I forbindelse med denne udgiftsfordeling finder jeg det direkte kritisabelt, at du overfor modpartens advokat tager stilling til nogle forhold, som for skelforretningen er totalt uvedkommende. En skelforretning har til formål at fastlægge ejendomsgrænsen mellem ejendomme, men i din mail refererer du til langt flere forhold – herunder ”komplekset omkring udstykning, vejret, fremtidig bebyggelse af matr.nr. 4f, herunder usikkerheden omkring skelfastlæggelse ved anden landinspektør”.

En ting er, at du udtaler dig om en udgiftsfordeling, som du i udgangspunktet overhovedet ikke bør blande dig i. Du tager med dine kommentarer også stilling til sagens øvrige forhold, hvilket er meget uhensigtsmæssigt, når du alene kan bygge din vurdering på oplysninger fra adv. A, som beviseligt har et meget lemfældigt forhold til fakta, taler direkte mod bedre vidende og flere gange bevidst har udtalt sig løgnagtigt.

....”

Landinspektør L og landinspektør M har i et brev af 28. januar 2010 fremsat deres bemærkninger til klagen. I brevet står der bl.a.:

”....

Udkommet af den omtalte skelforretning er en skellinie, der med ganske få cm. afviger fra den linie, som vi 2 gange havde opnået parternes godkendelse af – mestendels til ugunst for A’s klienter. Derfor mener vi det er ukorrekt, at N i sin redegørelse skriver, at de af vores firma anbragte skelrør ikke er taget i betragtning. Enkelte blev genbrugt. Derfor reagerer vi overfor N, idet vi finder hans udtalelser i sagen meget ukollegiale. Det skal dog bemærkes, at vi ikke er gået videre med denne sag.

Efter selve åstedsmødet samt udarbejdelsen af kendelsen fra skelforretningen, har N som led i skelforretningen, fremsendt forslag til omkostningsfordeling til A, uden at fremsende kopi til sagens øvrige parter For os at se, er det meget kritisabelt at der kun sker orientering af den ene part i en skelforretning. At indholdet desuden intet har med en skelforretning at gøre, gør jo ikke sagen bedre. Det er for os at se bekymrende, at en landinspektør under en skelforretning, samtidig fungerer som rådgiver for den ene part i sagen. Vi må samtidig konstatere, at vi ikke i

reglerne omkring skelforretning har fundet den passus, der legitimerer at landinspektøren laver en udgiftsfordeling.

....

I forhold til vores bemærkninger fremsat om A, skal vi gøre opmærksomme på, at denne sag ligeledes behandles af Advokatnævnet. Overfor Landinspektørnævnet vil vi dog gerne gøre det helt klart, at vi står ved vores opfattelse, og dermed udtalelser om, at A har fremsat usande påstande for herigennem at søge at hindre myndigheder i at udføre myndighedsopgaver.”

Som bilag til landinspektør L og landinspektør M's brev af 28. januar 2010 er medsendt kopi af en e-mail, som landinspektør M den 18. november 2009 har sendt til advokat A. I e-mailen står der bl.a.:

”Jeg er ked af, at sprogbrugen i min mail til N blev en anelse spids og den var alene motiveret af dine bemærkninger om, at vi uretmæssigt skulle have ”flyttet rundt” på skelpælene i området. Det blev jeg meget provokeret over. Jeg kan godt se, at du har en forpligtelse til at varetage dine klienters interesser, men føler dog at denne bemærkning gik langt over stregen og ikke var berettiget.

Jeg betragter også sagen som afsluttet og vil naturligvis ikke indbringe N for landinspektørnævnet. Det har i øvrigt aldrig været min hensigt og min skrivelse til ham skal alene opfattes som kollegiale betragtninger af vores forskellige opfattelser af landinspektørens forpligtelser og beføjelser. Vi er alle professionelle rådgivere og selvom vi er uenige – på vores klienters vegne – bør vi stadig holde en god tone imellem os.”

Af sagens bilag fremgår i øvrigt, at advokat A i breve af 6. juni og 29. august 2006 til Landinspektørkontoret gengiver sine klienters beskyldninger mod landinspektørerne for at have flyttet rundt på skelpæle omkring det omtvistede areal. Endvidere anførte advokat A i et brev af 19. oktober 2009 til Hegnssynets formand, at "Skelforretningen var nødvendiggjort af, at B/dennes landinspektør uden naboernes accept havde flyttet rundt på en række skelpæle i området i forbindelse med en verserende udstykningssag på dennes matr.nr. 4f."

I en e-mail af 3. september 2009 til Kort- og Matrikelstyrelsen anførte advokat A bl.a.:

"Jeg forstår det fremsendte således, at landinspektør L den 10. august i år har fremsendt skemaet til Jer med anmodning om, at der registreres en udstykning af matr.nr. 4f i matriklen. I den forbindelse er der vedlagt ... en erklæring fra...landinspektør M... afgivet tilbage i maj ... 2006.

Erklæringen fra landinspektør M er notorisk forkert, jf. Landsrets dom. Der er ikke tinglyst vejret ad matr.nr. 2h.

Det er landinspektør L fuldt bekendt med. Denne er videre bekendt med, at ... kommune ved høringsskrivelse til parterne den 7. april 2009 har meddelt, at de IKKE har givet endelig tilladelse til udstykning af matr. 4f.

...

Måtte det forholde sig som ovenfor anført, mener jeg derfor, der kan være tale om et groft forsøg på vildledning af Kort- og Matrikelstyrelsen.

..."

Den 6. maj 2010 afholdtes møde i nævnet. Klageren, advokat A, var mødt sammen med nogle af de grundejere, som han repræsenterede i forbindelse med skelforretningen og vejretsspørgsmålet. De fremmødte grundejere var: C og D (... / matr.nr. 21a), E og F(.../ matr.nr. 21b) samt G (.../ matr.nr. 2h). Indklagede, landinspektør L og landinspektør M var begge mødt.

Advokat A indledte sin forklaring med at ridse sagens forløb op. Sagen startede i 2005, hvor ejeren af matr.nr. 4f rekvirerede Landinspektørkontoret i ... til at udstykke sin grund. Der er tale om en meget skrånende grund, og det er den nederste del heraf, der ønskedes frastykket som en selvstændig ejendom. Det var hensigten, at adgangen til den nye ejendom skulle ske ad en vej, der går ned ad skrænten og som er en del af matr.nr. 2h. Parterne diskuterede adgangsspørgsmålet, som er reguleret i en tinglyst deklARATION fra 1899. Stridspunktet var, om deklARATIONEN alene gav adgang for gående færdsel. Spørgsmålet blev indbragt for byretten, som afgjorde, at deklARATIONEN gav ret til kørende færdsel. Denne afgørelse blev anket til landsretten, som afgjorde, at deklARATIONEN alene gav ret til gående færdsel. Ejeren af matr.nr. 4f bad herefter ... Kommune om at ekspropriere adgang for kørende færdsel. Der var desuden uenighed om beliggenheden af skellene mellem matr.nr. 4f og naboejendommene, og derfor blev der den 23. juni 2009 afholdt en skelforretning ved landinspektør N. Han havde fundet landinspektør N i KRAK. Der blev indgået forlig om skellenes beliggenhed, men ikke om fordelingen af omkostningerne. Den 2. september 2009 sendte landinspektør N derfor et referat fra skelforretningen til brug for hegnssynets fordeling af omkostningerne. Den 5. november 2009 meddelte ... Kommune afslag på anmodningen om ekspropriation af vejadgang. Han blev meget forbavset over landinspektør M's reaktion i e-mailen af 11. november 2009 til landinspektør N, da der under skelforretningen havde været en fornuftig stemning.

Landinspektør M forklarede, at han sendte e-mailen til landinspektør N, da denne efter hans opfattelse i referatet fra skelforretningen, dels havde undladt nogle relevante forklaringer fra mødet dels havde oplyst, at de af ham afsatte skelrør ikke var taget i betragtning ved skelforretningen, selv om de blev fastholdt. Desuden fandt han, at landinspektør N i en

supplerende redegørelse om fordeling af omkostninger, der var sendt til advokat A, var gået ud over, hvad en landinspektør skal inddrage i forbindelse med en skelforretning. Efter hans opfattelse gengiver landinspektør N nogle påstande fremsat af advokat A. Han skriver i e-mailen til landinspektør N, at påstandene ikke er i overensstemmelse med sandheden. E-mailen er ment som et led i en kollegial snak to landinspektører imellem, og er ikke sendt for at varetage sin klients interesse. Han kan erkende, at e-mailen måske blev ”lidt for spids”, hvilket han efterfølgende har undskyldt flere gange i mails til advokat A. Men det er forkert, når advokat A påstår, at landinspektør L og han selv flytter rundt på skellene, ligesom advokat A efter hans opfattelse har forplumret udstyknings sagen over for Kort- og Matrikelstyrelsen. I øvrigt har han et godt kollegialt forhold til landinspektør N.

Som supplement til landinspektør M's forklaring forklarede landinspektør L, at den udstykkende ejendom har en ret til gående færdsel ad den omhandlede vej. Adgang for gående færdsel er en lovlig adgang i forhold til udstykningslovens bestemmelser, hvilket han har fået bekræftet i Kort- og Matrikelstyrelsen. Forud for afholdelsen af skelforretningen udvekslede de måloplysninger med landinspektør N, og samtidig gjorde de ham opmærksom på, at der måske kunne være et habilitetsproblem, da O fra samme landinspektørfirma havde medvirket under et tidligere møde om skellenes placering. I referatet fra skelforretningen oplyser landinspektør N, at han ikke har gjort brug af landinspektør M's måling, men skelforretningen flytter imidlertid kun ubetydeligt på skellene i forhold deres skelfastlæggelse. Han finder det forkert, at landinspektør N rådgiver om omkostningsfordelingen, og at han alene sender e-mailen med den supplerende redegørelse til den ene part.

Om klagen over landinspektør L's optræden under hegnssynsmødet forklarede advokat A, at landinspektør L i realiteten gentog alle påstandene fra landinspektør M's e-mail og i øvrigt optrådte meget ubehøvet. Under mødet i hegnssynet deltog bl.a. de tilstedeværende under dette nævnsmøde med undtagelse af C.

Adspurgt af advokat A forklarede D, at mødet i starten forløb stille og roligt, men at landinspektør L blev meget ophidset, da man kom til spørgsmålet om omkostningsfordeling. Bl.a. fremførte landinspektør L flere gange, at advokat A var fuld af løgn og bad dem om ”at tie stille, når de voksne taler”. Han fandt det dybt chokerende at være vidne til. De tog naturligvis til genmæle over for landinspektør L og bad bl.a. denne om at ”holde en ordentlig tone”.

F kunne bekræfte D's beskrivelse af mødet i hegnssynet.

E forklarede, at landinspektør L's optræden tog fokus fra selve hegnssynsforretningen.

G oplyste som supplement til D's forklaring, at landinspektør L beskyldte A for at være fuld af løgn, og at de ikke havde forstand på det.

D og C forklarede, at de i foråret 2006 opdagede, at der var sat en ny skelpæl på deres grund, uden at de var blevet gjort bekendt hermed. De trak derfor skelpælen op og smed den væk. Det virkede meget tilfældigt, hvor landinspektørerne havde sat skelpælene.

F forklarede, at han blev forbavset, da han opdagede, at der var afsat nye skelpæle på deres grunde. Tilmed skulle medarbejderne fra Landinspektørkontoret gennem deres haver for overhovedet at kunne afmærke skellene.

Advokat A forklarede, at han selv var blevet meget chokeret over landinspektør L's optræden under hegnssynsforretningen. Han har aldrig oplevet noget lignende.

Landinspektør L forklarede, at hans rekvirent, B, havde bedt ham om at deltage under mødet i hegnssynet. B fandt det ikke rimeligt, hvis han skulle have omkostninger pålagt som følge af skelforretningen. Under mødet bad hegnssynet om parternes bemærkninger til sagen. Landinspektør L blev imidlertid flere gange afbrudt under sin fremlæggelse, hvilket han til sidst blev så fornærmet og irriteret over, at han bad dem om at tie stille, når de voksne talte. Han har ikke udtalt, at advokat A er fuld af løgn. Han finder, at advokat A mod bedre vidende har udtalt, at der ikke er vejret ad den omhandlede vej. Landsret har imidlertid afgjort, at deklarationen giver en vejret for gående færdsel. Advokat A har imidlertid forsøgt at påvirke myndighederne til at trække den givne udstykningstilladelse tilbage, og advokat A har i den sammenhæng udtrykt sig usandt om vejretten. Han finder ikke, at der var nogen mening i at afholde en skelforretning, da grundejerne allerede havde erklæret sig enige i de af Landinspektørkontoret fastlagte skel. Det ville derfor være helt ude af proportioner at pålægge B udgifter, da han allerede havde haft udgifter til skelfastlæggelsen. Uoverensstemmelse mellem matriklens oplysninger om skellenes beliggenhed og forholdene på stedet medførte, at grundejerne skulle inddrages. På grund af klagesagerne gik tiden, og der blev derfor afholdt et møde, hvor grundejerne på ny accepterede skellene, og det var i den forbindelse, at Landinspektørkontoret afmærkede skellene. Alt i mens afventede den matrikulære sag, som omfattede både udstykningen og berigtigelsen af skellene mod naboejendommene, at klagesagerne skulle blive afsluttede. Advokat A blev imidlertid utålmodig og rekvirerede en skelforretning, som var helt unødvendig.

Afslutningsvis anførte advokat A, at han finder landinspektør M's e-mail af 11. november 2009 injurierende efter straffelovens bestemmelser. Mailen har kun til formål at svine hans person til. E-mailen er ganske vist sendt til landinspektør N, men den er samtidig sendt som kopi til formanden for hegnssynet. Selv om landinspektør M efterfølgende "falder ned", så bør han ikke som landinspektør skrive sådan. E-mailen er formentlig en reaktion på, at kommunen kort tid forinden havde meddelt afslag på Landinspektørkontorets anmodning om at ekspropriere

vejadgang for kørende færdsel. Under mødet i hegnssynet gengav landinspektør L ordret de påstande, som landinspektør M har fremført i e-mailen.

Afslutningsvis anførte landinspektør M, at § 4 i bekendtgørelse om matrikulære arbejder forpligter landinspektørerne til at inddrage grundejerne, når der konstateres en uoverensstemmelse mellem matriklens oplysninger om skellenes beliggenhed og forholdene på stedet. Da der i forhold til udstykningslovens bestemmelser er lovlig adgang til den nye ejendom, er der ikke grund til at være frustreret over, at kommunen ikke vil ekspropriere en adgang for kørende færdsel.

Afslutningsvis anførte landinspektør L, at det var deres rekvirent, B, der bad Landinspektørkontoret om at ansøge kommunen om at ekspropriere adgang for kørende færdsel. Dels ville det være bekvemt for B, dels ville det være en fordel af trafiksikkerhedsmæssige hensyn. Desuden ville det være uden betydning, om endnu en ejendom fik adgang med kørende færdsel ad vejen.

Landinspektørnævnet udtaler:

Vedrørende klagen over landinspektør M:

Efter de oplysninger, der foreligger for Landinspektørnævnet, har M ikke haft grundlag for i sin mail af 11. november 2009 til landinspektør N at fremsætte beskyldninger mod advokat A om, at denne under sagen har udtalt sig løgnagtigt. Herved har M udvist en adfærd, der ikke stemmer med god landinspektørskik, jf. landinspektørlovens § 7.

Landinspektørnævnet tildeler på denne baggrund landinspektør M en advarsel.

Ved fastsættelse af sanktionen har nævnet lagt vægt på det ordvalg, som advokat A tidligere har anvendt under den langvarige sag, herunder bl.a. i sin mail af 3. september 2009 til Kort- og Matrikelstyrelsen, hvori han giver udtryk for, at en erklæring fra landinspektør M "er notorisk forkert", og at "der kan være tale om et groft forsøg på vildledning af Kort- og Matrikelstyrelsen", ligesom advokat A i et brev af 19. oktober 2009 til Hegnssynet havde beskyldt "B/dennes landinspektør" for at have flyttet rundt på en række skelpæle i området. Nævnet har videre tillagt det betydning, at M i sin mail af 18. november 2009 over for advokat A har beklaget sin sprogbrug.

Vedrørende klagen over landinspektør L:

Efter den forklaring, som L har afgivet for nævnet, blev han under hegnssynsforretningen både fornærmet og irriteret, da de tilstedeværende

grundejere gentagne gange afbrød ham. L har videre forklaret, at han gav udtryk for sine frustrationer over sagens forløb og over, at advokat A efter hans opfattelse havde udtrykt sig usandt og havde forsøgt at påvirke myndighederne til at trække tilladelsen til udstykning tilbage. L erindrer ikke at have beskyldt advokat A for at være "fuld af løgn".

På denne baggrund og efter de oplysninger, der i øvrigt foreligger om forløbet af sagen og af hegnssynsforretningen, lægger Landinspektørnævnet til grund, at der under mødet udviklede sig en noget anspændt stemning, og der er ikke grundlag for at fastslå, at alene L bærer ansvaret herfor. Da grundejerne i øvrigt flere gange havde beskyldt landinspektøren for at have flyttet skelpælene, finder nævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at L under hegnssynsforretningen anvendte et ordvalg eller udviste en adfærd, der under de foreliggende omstændigheder kan anses for at stride mod god landinspektørskik.

Landinspektørnævnet frifinder derfor landinspektør L.

Thi bestemmes:

Landinspektør M tildeles en advarsel.

Landinspektør L frifindes.

Lars Buhl

Hanne Kildal

Lars Bakhom Pedersen

Udskriftens rigtighed bekræftes
København, den 3. juni 2010

Jess Svendsen
Sekretær i Landinspektørnævnet